ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

13. září 2007 *

Ve věci C-234/06 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora, podaný dne 23. května 2006,

Il Ponte Finanziaria SpA, se sídlem v Scandicci (Itálie), zastoupená P. L. Roncagliou, A. Torrigiani Malaspinou a M. Bolettem, avvocati,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

přičemž dalšími účastníky řízení jsou:

Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupený O. Montaltem a M. Buffolem, jako zmocněnci,

žalovaný v prvním stupni,

* Jednací jazyk: italština.

F.M.G. Textiles Srl, dříve Marine Enterprise Projects – Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl, se sídlem v Numana (Itálie), zastoupená D. Marchim, avvocato,

vedlejší účastnice v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení K. Lenaerts (zpravodaj), předseda senátu, E. Juhász, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis a J. Malenovský, soudci,

generální advokátka: E. Sharpston,
vedoucí soudní kanceláře: R. Grass,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 29. března 2007,

vydává tento

Rozsudek

1 Svým kasačním opravným prostředkem se Il Ponte Finanziaria SpA (dále jen „navrhovatelka") domáhá zrušení rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 23. února 2006, Il Ponte Finanziaria v. OHIM – Marine Enterprise Projects (BAINBRIDGE) (T-194/03, Sb. rozh. s. II-445, dále jen

„napadený rozsudek"), kterým Soud zamítl její žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 17. března 2003 týkajícího se námitkového řízení mezi navrhovatelkou a Marine Enterprise Projects – Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl (dále jen „sporné rozhodnutí").

Právní rámec

2 Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146) stanoví, že na základě námitek majitele starší ochranné známky se přihlášená ochranná známka nezapíše „[pokud] z důvodu totožnosti nebo podobnosti se starší ochrannou známkou a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb, na které se ochranná známka vztahuje, existuje nebezpečí záměny u veřejnosti na území, na kterém je starší ochranná známka chráněna". V souladu s čl. 8 odst. 2 písm. a) ii) téhož nařízení je třeba staršími ochrannými známkami rozumět ochranné známky zapsané v členském státě s dřívějším datem podání přihlášky, než je datum podání přihlášky ochranné známky Společenství.

3 Článek 15 odst. 1 nařízení č. 40/94 stanoví, že pokud do pěti let od zápisu nezačal majitel ochrannou známku Společenství řádně ve Společenství užívat pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána, nebo pokud toto užívání bylo na nepřetržitou dobu pěti let přerušeno, podléhá ochranná známka Společenství sankcím podle tohoto nařízení, ledaže pro neužívání existují řádné důvody. Na základě odst. 2 písm. a) téhož článku užívání ochranné známky Společenství v podobě, která se liší od podoby, ve které byla ochranná známka zapsána, prvky nezhoršujícími [neměnícími] rozlišovací schopnost ochranné známky se považuje za užívání ve smyslu odstavce 1 uvedeného článku.

4 Článek 43 odst. 2 nařízení č. 40/94 se týká námitek proti přihlášce k zápisu ochranné známky Společenství a stanoví, že pod sankcí zamítnutí námitek je majitel starší ochranné známky Společenství povinen předložit důkaz o tom, že po dobu [během doby] pěti let před zveřejněním přihlášky ochranné známky Společenství byla starší ochranná známka na území Společenství skutečně užívána pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána a které uvádí pro odůvodnění námitek, nebo důkaz o existenci řádných důvodů pro její neužívání, pokud je k tomuto dni starší ochranná známka Společenství zapsána nejméně po dobu pěti let. V souladu s odst. 3 téhož článku, se odstavec 2 tohoto článku vztahuje i na starší národní ochranné známky, přičemž užívání na území Společenství je nahrazeno užíváním na území členského státu, kde požívá starší národní známka ochrany.

Skutečnosti předcházející sporu

5 Dne 24. září 1998 Marine Enterprise Projects – Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl, nyní F.M.G. Textiles Srl (dále jen „vedlejší účastnice") požádala OHIM o zápis obrazové ochranné známky BAINBRIDGE (č. 940007) jako ochranné známky Společenství. Výrobky, pro které byl tento zápis požadován, spadají do třídy 18 nazvané „kůže a imitace kůže, výrobky z těchto materiálů, které nejsou zahrnuty do jiných tříd; kůže ze zvířat; kufry a zavazadla; deštníky, slunečníky a hole; biče a sedlářské výrobky" a třídy 25 nazvané „oděvy, obuv, kloboučnické zboží" ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.

6 Dne 7. září 1999 podala navrhovatelka námitky proti uvedenému zápisu na základě čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94. Tyto námitky spočívaly na existenci jedenácti

starších ochranných známek zapsaných v Itálii pro třídy 18 nebo 25 a které měly všechny společnou slovní složku „bridge". Jedná se o obrazová označení „Bridge" (č. 370836), „Bridge" (č. 704338), „Old Bridge" (č. 606709), „The Bridge Basket" (č. 593651); slovní označení „THE BRIDGE" (č. 642952); trojrozměrná označení „The Bridge" (č. 704372) a „The Bridge" (č. 633349); slovní označení „FOOT-BRIDGE" (č. 710102); obrazové označení „The Bridge Wayfarer" (č. 721569), a konečně slovní označení „OVER THE BRIDGE" (č. 630763) a „THE BRIDGE" (č. 642953).

7 Rozhodnutím ze dne 15. listopadu 2001 námitkové oddělení OHIM námitky zamítlo s tím, že usoudilo, že navzdory vzájemné závislosti mezi stupněm podobnosti dotčených výrobků a stupněm podobnosti kolidujících označení lze z důvodu rozdílností dotčených ochranných známek po stránce fonetické a vzhledové důvodně vyloučit jakékoliv nebezpečí záměny ve smyslu nařízení č. 40/94. Navrhovatelka tedy podala odvolání proti tomuto rozhodnutí.

8 Sporným rozhodnutím čtvrtý odvolací senát OHIM zamítl toto odvolání. Nejprve ze svého posouzení vyloučil pět z jedenácti zápisů starších ochranných známek (č. 370836, 704338, 606709, 593651 a 642952) z důvodu, že užívání odpovídajících známek nebylo prokázáno. Pokud jde o šest ostatních starších ochranných známek (č. 704372, 633349, 710102, 721569, 630763 a 642953), odmítl je kvalifikovat jako „sérii" ochranných známek z důvodu neexistence důkazů užívání dostatečného počtu z nich. Poté dospěl k závěru o neexistenci nebezpečí záměny mezi těmito šesti ochrannými známkami a ochrannou známkou Společenství, jejíž zápis byl požadován, ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, s přihlédnutím k neexistenci minimálního stupně podobnosti mezi kolidujícími ochrannými známkami požadovaného pro použití zásady vzájemné závislosti, na jejímž základě může být nízký stupeň podobnosti mezi ochrannými známkami vyvážen vysokým stupněm podobnosti mezi výrobky, na které se ochranná známka vztahuje, a naopak.

Řízení před Soudem a napadený rozsudek

9 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 30. května 2003 navrhovatelka podala žalobu směřující ke zrušení sporného rozhodnutí.

10 OHIM a vedlejší účastnice navrhovaly zamítnutí této žaloby.

11 Prvním žalobním důvodem vycházejícím z porušení čl. 15 odst. 2 písm. a) a čl. 43 odst. 2 a 3 nařízení č. 40/94, jakož i z porušení pravidla 22 nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 (Úř. věst. L 303, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 189), navrhovatelka uplatňovala, že odvolací senát neprávem vyloučil ze svého posouzení několik jejích starších ochranných známek z důvodu, že jejich užívání nebylo prokázáno.

12 Zaprvé Soud rozhodl v bodech 27 a 28 napadeného rozsudku, že pokud jde o šest starších ochranných známek (č. 704372, 633349, 710102, 721569, 630763 a 642953), na kterých odvolací senát založil své posouzení nebezpečí záměny s ochrannou známkou, jejíž zápis je požadován, pouze v rámci přezkoumání argumentu, podle něhož existuje „skupina ochranných známek", konstatoval, že pouze dvě z těchto ochranných známek byly užívány, a mohly tudíž být zohledněny při tomto posouzení.

13 V tomto ohledu odvolací senát totiž výslovně tvrdil, že uvedené starší ochranné známky nepodléhají důkazu užívání v souladu s článkem 43 nařízení č. 40/94, jelikož doba pěti let od jejich zápisu, stanovená tímto ustanovením, ještě neuplynula. Dospěl tudíž k závěru, že těchto šest ochranných známek musí být zohledněno pro posouzení existence nebezpečí záměny s ochrannou známkou, jejíž zápis je požadován. Italský spotřebitel se přitom na trhu ve skutečnosti setkal pouze s dvěma z těchto starších ochranných známek, takže rozšířená ochrana dovolávaná

navrhovatelkou související s existencí údajné „skupiny ochranných známek", nebyla v projednávaném případě odůvodněná. Soud z toho vyvodil, výtka, kterou před ním vznesla navrhovatelka, v souvislosti s tím, jak se ke zde dotčeným šesti starším ochranným známkám postavil odvolací senát, má ve skutečnosti za cíl zpochybnit posouzení odvolacího senátu provedená v rámci analýzy existence nebezpečí záměny mezi kolidujícími označeními, což je zpochybnění, které spadá pod druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení.

14 Zadruhé, pokud jde o vyloučení starší ochranné známky THE BRIDGE (č. 642952), Soud v bodech 31 až 37 napadeného rozsudku rozhodl, že řádné užívání ochranné známky vyžaduje, aby tato byla objektivně přítomna na trhu způsobem účinným, trvalým v čase a ustáleným v konfiguraci označení. Odvolací senát právem usoudil, že řádné užívání dotčené ochranné známky nebylo prokázáno. V tomto kontextu Soud prohlásil dokumenty předložené navrhovatelkou poprvé až před ním za nepřípustné.

15 Zatřetí, pokud jde o čtyři další starší ochranné známky (č. 370836, 704338, 606709 a 593651) nezohledněné pro účely posouzení nebezpečí záměny s ochrannou známkou, jejíž zápis je požadován, Soud jednak v bodech 42 až 45 napadeného rozsudku rozhodl, že odvolací senát správně zamítl jejich takzvané „blokační" zápisy. Podle něj totiž zohlednění takových zápisů není slučitelné s režimem ochrany ochranné známky Společenství stanoveným nařízením č. 40/94, který vyžaduje důkaz užívání ochranné známky jako základní podmínku pro přiznání výhradních práv jejímu majiteli. Krom toho Soud v bodech 50 a 51 napadeného rozsudku usoudil, že pokud jde o otázku, zda ochranná známka Bridge (č. 370836) může být považována za celkově rovnocennou ochranné známce THE BRIDGE (č. 642952) ve smyslu čl. 15 odst. 2 písm. a) téhož nařízení, podmínky použití tohoto ustanovení nejsou v projednávaném případě splněny. Podle něj totiž uvedené ustanovení neumožňuje majiteli zapsané ochranné známky prokázat užívání této ochranné známky dovoláváním se užívání podobné ochranné známky tvořící předmět odlišného zápisu.

16 Pokud jde o druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, Soud zaprvé konstatoval v bodech 75 až 117 napadeného rozsudku, že výrobky, na které se vztahuje přihláška ochranné známky Společenství, a výrobky, na které se vztahuje šest starších národních ochranných známek přijatých odvolacím senátem k posouzení existence nebezpečí záměny jsou totožné, ale že kolidující označení se vyznačují podobnostmi pouze z fonetického hlediska, a nikoliv ze vzhledového a pojmového hlediska. Usoudil tedy, že se odvolací senát nedopustil nesprávného posouzení, když došel k závěru o neexistenci nebezpečí záměny u spotřebitele mezi přihlašovanou ochrannou známkou a všemi šesti staršími ochrannými známkami hodnocenými samostatně. Zadruhé pokud jde o argument, podle něhož starší ochranné známky představují „skupinu ochranných známek" nebo „sériové ochranné známky", Soud rozhodl v bodě 128 napadeného rozsudku, že při neexistenci důkazu o užívání všech ochranných známek náležejících do „série" nebo alespoň několika ochranných známek, které mohou tvořit „skupinu", odvolací senát správně nepřijal argumenty, kterými se navrhovatelka dovolávala ochrany příslušející „sériovým ochranným známkám".

17 Soud tedy zamítl žalobu na neplatnost podanou navrhovatelkou.

Návrhová žádání účastníků řízení

18 Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil napadený rozsudek;

— zrušil sporné rozhodnutí;

— uložil OHIM, jakož i vedlejší účastnici řízení náhradu nákladů řízení vynaložených jak před Soudem, tak před Soudním dvorem.

19 OHIM navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zamítl kasační opravný prostředek;

— uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení.

20 Vedlejší účastnice navrhuje, aby Soudní dvůr:

— prohlásil kasační opravný prostředek za nepřípustný na základě článku 119 jednacího řádu;

— zamítl kasační opravný prostředek a potvrdil napadený rozsudek;

— v každém případě uložil navrhovatelce náhradu nákladů vedlejší účastnice vynaložených v rámci řízení před Soudem, jakož i nákladů vynaložených před Soudním dvorem.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

21 Úvodem vedlejší účastnice uvádí, že v úvodním odstavci kasačního opravného prostředku advokáti navrhovatelky tvrdí, že jednají na základě zvláštní originální plné moci „připojené jako správní dokument k žalobě podané Soudu". Vzhledem k tomu, že se tento dokument však nenachází ve spise, kasační opravný prostředek musí být považován za nepřípustný.

22 V tomto ohledu stačí uvést, že dotčený dokument se opravdu nachází ve spise vytvořeném v rámci řízení u Soudu. Kasační opravný prostředek tedy není stižen nepřípustností.

23 Svým prvním a pátým důvodem kasačního opravného prostředku, kterými je třeba se zabývat na prvním místě, navrhovatelka tvrdí, že Soud porušil čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 při posouzení nebezpečí záměny mezi ochrannou známkou, jejíž zápis je požadován, a šesti staršími ochrannými známkami navrhovatelky zohledněnými za tímto účelem (č. 704372, 633349, 710102, 721569, 630763 a 642953). Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného použití čl. 43 odst. 2 a 3 uvedeného nařízení vedoucího k vyloučení starší ochranné známky THE BRIDGE (č. 642952). Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení čl. 15 odst. 2 písm. a) uvedeného nařízení vedoucího k vyloučení starší ochranné známky Bridge (č. 370836). Čtvrtý důvod vychází z nesprávného použití čl. 43 odst. 2 a 3 uvedeného nařízení vedoucího k vyloučení starší ochranné známky Bridge (č. 370836) a starších ochranných známek č. 704338, 606709 a 593651 jako blokačních ochranných známek.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku vycházejícímu z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 při posouzení nebezpečí záměny se staršími ochrannými známkami hodnocenými samostatně

Argumentace účastníků řízení

24 Svým prvním důvodem kasačního opravného prostředku, který se dělí na tři části, navrhovatelka uplatňuje, že Soud nesprávně použil čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, neboť kolidující ochranné známky vykazují minimální stupeň podobnosti požadovaný pro prokázání nebezpečí záměny.

25 Zaprvé Soud v bodě 105 napadeného rozsudku uznal existenci fonetické podobnosti mezi všemi kolidujícími ochrannými známkami a existenci „značné" fonetické podobnosti mezi ochrannou známkou, jejíž zápis je požadován, a slovními ochrannými známkami THE BRIDGE (č. 642953) a FOOTBRIDGE (č. 710102), jakož i staršími trojrozměrnými známkami zahrnujícími slovní prvek „the bridge" (č. 704372 a 633349). Podle navrhovatelky přitom z ustálené judikatury vyplývá, že fonetická podobnost převažuje nad případnou neexistencí vzhledové podobnosti z hlediska grafického.

26 Zadruhé navrhovatelka má za to, že Soud nesprávně konstatoval neexistenci nebezpečí záměny z důvodu rozdílů mezi ochrannou známkou, jejíž zápis se požaduje, a staršími ochrannými známkami z hlediska vzhledového a pojmového. Uplatňuje, že posouzení provedené Soudem v bodech 107 až 113 napadeného rozsudku, které jej vedlo k závěru o neexistenci pojmové podobnosti, se zakládalo na odhadu stupně znalosti anglického jazyka průměrného referenčního italského spotřebitele, zatímco ona má za to, opírajíc se o poslední průzkum Eurobaromètre (organizace Komise Evropských společenství odpovědná za odvětví „Analýza veřejného mínění"), že pouze 15 až 20 % italské veřejnosti zná význam anglického výrazu „bridge". Vzhledem k tomu, že prvek „bridge" je společný všem ochranným známkám, existuje mezi nimi rovněž určitá vzhledová podobnost.

27 Zatřetí, s přihlédnutím k absolutní totožnosti výrobků, na které se vztahují kolidující ochranné známky, a ke zvýšené rozlišovací způsobilosti starších ochranných známek, Soud měl srovnat kolidující ochranné známky na základě globálního posouzení založeného na zásadě vzájemné závislosti faktorů, v jehož rámci by značná fonetická podobnost, jakož i pojmová a vzhledová podobnost kolidujících ochranných známek nemohla vést k vyloučení nebezpečí záměny, aniž by došlo k nesprávnému právnímu posouzení.

28 Podle OHIM existence určité podobnosti z fonetického hlediska může být opomenuta, pokud postrádá vliv na spotřebitele a je pouze jedním z prvků jeho celkového posouzení.

29 Vedlejší účastnice uplatňuje, že pokud jde o fonetický aspekt, navrhovatelka svévolně reinterpretuje napadený rozsudek. Pokud jde o pojmový aspekt, vedlejší účastnice tvrdí, že z průzkumu uvedeného navrhovatelkou nelze vyvodit, že průměrný italský spotřebitel nezná smysl anglického slova „bridge" ve svém jazyce a že výběrem ochranné známky THE BRIDGE, jejíž význam odpovídá rozlišující části jejího názvu, „Il Ponte", chtěla navrhovatelka vytvořit vztah mezi tímto názvem a výrobky uváděnými na trh, majíc za to, že italský spotřebitel může tento vztah vnímat. Pokud jde o zásadu vzájemné závislosti faktorů, vedlejší účastnice uplatňuje stejně jako OHIM, že jelikož Soud dospěl správně k závěru o odlišnosti mezi ochrannou známkou, jejíž zápis se požaduje, a ochrannými známkami navrhovatelky, tato zásada tudíž nenachází uplatnění.

Závěry Soudního dvora

— K první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku

30 Je třeba uvést, že v bodech 102 až 106 napadeného rozsudku Soud konstatoval dosti malé fonetické podobnosti, pokud je ochranná známka, jejíž zápis je požadován, srovnána se starší ochrannou známkou obsahující slovní prvek „The Bridge Wayfarer" (č. 721569) a starší slovní ochrannou známkou OVER THE BRIDGE (č. 630763). Poté usoudil, že fonetické podobnosti byly výraznější se staršími slovními ochrannými známkami THE BRIDGE a FOOTBRIDGE (č. 642953 a 710102) a staršími trojrozměrnými ochrannými známkami obsahujícími slovní prvek „the bridge" (č. 704372 a 633349). Soud nicméně vzápětí usoudil, že tato podobnost byla zeslabena jak přítomností členu „the" a předpony „foot" ve starších ochranných známkách, tak předpony „bain" v ochranné známce, jejíž zápis je požadován. V důsledku toho uznal pouze existenci určité fonetické podobnosti mezi ochrannou známkou, jejíž zápis je požadován, a těmito čtyřmi staršími ochrannými známkami.

31 Na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelka, Soud tak neměl za to, že existuje fonetická podobnost mezi všemi kolidujícími ochrannými známkami. Pokud jde o fonetickou podobnost mezi ochrannou známkou, jejíž zápis je požadován, a čtyřmi výše uvedenými staršími ochrannými známkami, kvalifikoval-li ji Soud jako značnou v bodě 115 napadeného rozsudku, tato kvalifikace jej nevedla k žádnému nesprávnému právnímu posouzení.

32 I když totiž nelze vyloučit, že by pouhá fonetická podobnost ochranných známek mohla vyvolat nebezpečí záměny, je třeba připomenout, že existence takového nebezpečí musí být konstatována v rámci celkového posouzení, co se týče pojmové, vzhledové a fonetické podobnosti mezi dotčenými označeními (viz rozsudek ze dne 23. března 2006, Mülhens v. OHIM, C-206/04 P, Sb. rozh. s. I-2717, bod 21; viz rovněž v tomto smyslu rozsudek ze dne 12. června 2007, OHIM v. Shaker, C-334/05 P, Sb. rozh. s. I-4529, body 34 a 35).

33 Takové celkové posouzení nebezpečí záměny musí být založeno na celkovém dojmu, kterým tyto ochranné známky působí, s přihlédnutím zejména k jejich rozlišovacím a dominantním prvkům [viz výše uvedený rozsudek Mülhens v. OHIM, bod 19, a zejména ohledně první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 1989, L 40, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 92), rozsudky ze dne 11. listopadu 1997, SABEL, C-251/95, Recueil, s. I-6191, bod 23, a ze dne 22. června 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Recueil, s. I-3819, bod 25].

34 Toto celkové posouzení znamená, že pojmové a vzhledové odlišnosti mezi dvěma označeními mohou neutralizovat fonetické podobnosti mezi nimi, pokud alespoň jedno z těchto označení má z pohledu relevantní veřejnosti jasný a přesně vymezený význam, takže jej tato veřejnost je schopna přímo zachytit (viz rozsudek ze dne 12. ledna 2006, Ruiz-Picasso a další v. OHIM, C-361/04 P, Sb. rozh. s. I-643, bod 20; výše uvedený rozsudek Mülhens v. OHIM, bod 35, jakož i ze dne 15. března 2007, T.I.M.E. ART v. Devinlec a OHIM, C-171/06 P, Sb. rozh. s. I-41, bod 49).

35 V tomto ohledu, jak uvedla generální advokátka v bodě 56 svého stanoviska, posouzení případné fonetické podobnosti je pouze jedním z relevantních faktorů v rámci celkového posouzení. Nelze tudíž vyvodit, že nezbytně existuje nebezpečí záměny, když je mezi dvěma označeními prokázána pouze fonetická podobnost (výše uvedený rozsudek Mülhens v. OHIM, body 21 a 22).

36 V projednávaném případě Soud v bodech 116 a 117 napadeného rozsudku usoudil, že fonetická podobnost neumožňuje sama o sobě dospět k závěru o existenci nebezpečí záměny, jelikož stupeň fonetické podobnosti má snížený význam z důvodu způsobu uvádění dotčených výrobků na trh, což znamená, že relevantní veřejnost při koupi obvykle vnímá ochrannou známku, která je označuje, vizuálně.

37 Soud tak přezkoumal celkový dojem, kterým dotčená označení působí, pokud jde o jejich případnou pojmovou, vzhledovou a fonetickou podobnost v rámci celkového posouzení nebezpečí záměny. Právě v tomto rámci mohl, aniž by se dopustil nesprávného právního posouzení, dojít k závěru o neexistenci takového nebezpečí pro nedostatek pojmové a vzhledové podobnosti.

38 Krom toho navrhovatelka nemůže po Soudním dvoru požadovat, aby nahradil posouzení Soudu vlastním posouzením. Podle ustálené judikatury z článku 225 ES a z čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora vyplývá, že kasační opravný prostředek je omezen na právní otázky. Pouze Soud je tedy příslušný ke zjištění a posouzení relevantních skutkových okolností, jakož i k posouzení důkazů. Posouzení těchto skutkových okolností a důkazů tedy nepředstavuje, s výhradou případu, kdy by došlo k jejich zkreslení, které není v projednávaném případě tvrzeno, právní otázku, která podléhá jako taková přezkumu Soudního dvora v rámci řízení o kasačním opravném prostředku (viz zejména rozsudky ze dne 18. července 2006, Rossi v. OHIM, C-214/05 P, Sb. rozh. s. I-7057, bod 26, a ze dne 26. dubna 2007, Alcon v. OHIM, C-412/05 P, Sb. rozh. s. I-3569, bod 71).

39 Zjištění provedená Soudem v bodech 115 až 117 napadeného rozsudku představují posouzení skutkové povahy. Soud provedl celkové posouzení nebezpečí záměny zakládající se na celkovém dojmu, kterým tyto ochranné známky působí, s přihlédnutím zejména k jejich rozlišovacím a dominantním prvkům.

40 Argument uplatňovaný navrhovatelkou musí být tudíž považován za nepřípustný, neboť požaduje, aby Soudní dvůr nahradil posouzení skutkových okolností Soudu vlastním posouzením.

41 V důsledku toho musí být první část důvodu kasačního opravného prostředku částečně zamítnuta jako neopodstatněná a částečně odmítnuta jako nepřípustná.

— K druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku

42 Nejprve je třeba rovnou odmítnout jako nepřípustný argument, kterým se navrhovatelka, odkazujíc na nedávný průzkum, snaží ve skutečnosti zpochybnit čistě skutková posouzení provedená Soudem v bodech 107 až 114 napadeného rozsudku ohledně pojmové podobnosti mezi kolidujícími označeními.

43 Jak bylo připomenuto v bodě 38 tohoto rozsudku, Soudnímu dvoru v rámci kasačního opravného prostředku totiž nepřísluší zpochybnit taková posouzení kromě případů, kdy dojde ke zkreslení písemností ve spisu, což se v projednávaném případě netvrdí.

44 Pokud jde dále o kritiku adresovanou navrhovatelkou Soudu ohledně jeho posouzení vzhledové podobnosti, jak bylo provedeno v bodech 92 až 101 napadeného rozsudku, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury platí, že z článku 225 ES, čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora a čl. 112 odst. 1 prvního pododstavce písm. c) jednacího řádu Soudního dvora vyplývá, že kasační opravný prostředek musí přesným způsobem uvádět kritizované části rozsudku, jehož zrušení se navrhovatel domáhá, jakož i právní argumenty, které tento návrh specificky podporují (rozsudky ze dne 4. července 2000, Bergaderm a Goupil v. Komise, C-352/98 P, Recueil, s. I-5291, bod 34, a ze dne 30. června 2005, Eurocermex v. OHIM, C-286/04 P, Sb. rozh. s. I-5797, bod 42).

45 Argument uplatňovaný navrhovatelkou přitom neodpovídá těmto požadavkům. Neobsahuje totiž žádnou právní argumentaci směřující k prokázání toho, čím se Soud údajně dopustil nesprávného právního posouzení. Navrhovatelka se omezuje na opakování žalobního důvodu, který předložila Soudu, aniž by jej dále vysvětlila a aniž by uvedla části napadeného rozsudku, které hodlá kritizovat.

46 Tento argument tak představuje pouhou žádost o přezkum žaloby předložené v prvním stupni v rozporu s požadavky uloženými jak statutem Soudního dvora, tak jeho jednacím řádem.

47 V důsledku toho je třeba odmítnout druhou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku jako nepřípustnou.

— Ke třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku

48 Ačkoliv je pravda, že na základě zásady vzájemné závislosti mezi zohledněnými faktory, a zejména mezi podobností ochranných známek a podobností označených

výrobků nebo služeb, nízký stupeň podobnosti mezi označenými výrobky nebo službami může být vyvážen vysokým stupněm podobnosti mezi ochrannými známkami a naopak (viz zejména rozsudky ze dne 29. září 1998, Canon, C-39/97, Recueil, s. I-5507, bod 17; výše uvedený Lloyd Schuhfabrik Meyer, bod 19, jakož i výše uvedený T.I.M.E. ART v. OHIM, bod 35), Soudní dvůr rozhodl, že za účelem použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 nebezpečí záměny předpokládá zároveň totožnost nebo podobnost ochranné známky, jejíž zápis je požadován, se starší ochrannou známkou, jakož i totožnost nebo podobnost výrobků nebo služeb, na které se vztahuje přihláška, s těmi, pro které byla starší ochranná známka zapsána. Jedná se o podmínky kumulativní (viz rozsudek ze dne 12. října 2004, Vedial v. OHIM, C-106/03 P, Sb. rozh. s. I-9573, bod 51).

49 V tomto ohledu Soud rozhodl v bodě 116 napadeného rozsudku, že i když kolidující označení vykazují podobnosti z fonetického hlediska, význam tohoto faktoru je nakonec snížen, neboť relevantní veřejnost obvykle vnímá ochrannou známku označující dotčené výrobky vizuálně. Soud krom toho posouzením, které z důvodů uvedených ve druhé části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku nelze zpochybnit, rovněž dospěl k závěru o neexistenci pojmové a vzhledové podobnosti.

50 Soud tudíž při svém posouzení nebezpečí záměny mohl dospět k závěru, aniž by se dopustil nesprávného právního posouzení, že kolidující ochranné známky hodnocené samostatně nevykazují minimální stupeň podobnosti vyžadovaný k tomu, aby nebezpečí záměny mohlo být zjištěno pouze na základě vysoké rozlišovací způsobilosti starších ochranných známek nebo pouhé totožnosti výrobků, na které se vztahují tyto ochranné známky, s těmi, na něž se vztahuje ochranná známka, jejíž zápis je požadován.

51 Pro nedostatek uvedeného minimálního stupně podobnosti nelze Soudu vytýkat, že nepoužil zásadu vzájemné závislosti v rámci svého celkového posouzení nebezpečí záměny.

52 Za těchto okolností je třeba zamítnout třetí část prvního důvodu kasačního opravného prostředku jako neopodstatněnou.

53 V důsledku toho musí být první důvod kasačního opravného prostředku zamítnut v plném rozsahu.

K pátému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 při posouzení nebezpečí záměny ve vztahu ke starším ochranným známkám, jakožto ochranným známkám patřícím do „skupiny" nebo „série" ochranných známek

Argumentace účastníků řízení

54 Navrhovatelka tvrdí, že Soud nesprávně použil čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 při posouzení nebezpečí záměny ve vztahu ke „skupině" nebo „sérii" ochranných známek tvořené jejími staršími ochrannými známkami. Podle ní během pěti let, které předcházely přihlášce ochranné známky Společenství, musí být nebezpečí záměny posuzováno srovnáním ochranných známek tak, jak byly zapsány, aniž by bylo vyžadováno dodržení takového kritéria, jakým je skutečné užívání. Jednak navrhovatelka tvrdí, že je tomu tak tehdy, když se námitky majitele starší ochranné známky zakládají na existenci pouze této starší ochranné známky nepodléhající povinnosti užívání. Krom toho vyžadovat užívání starších ochranných známek by vedlo ke zbavení ochrany příslušející „sériovým ochranným známkám" majitele, který se chystá uvést na trh výrobky, na které se vztahují jeho „sériové ochranné známky" zapsané, ale dosud neužívané, pokud třetí osoba, která oprávněně předložila podobnou ochrannou známku, se ji rozhodla začít skutečně užívat v tomtéž okamžiku.

55 OHIM zaprvé uplatňuje, že pojem sériových ochranných známek není v nařízení č. 40/94 zohledněn a že je pouze z judikatury v oblasti italského práva ochranných známek vyvozenou konstrukcí, které toto právo přiznává právní hodnotu skutkové

situace charakterizované možností asociace mezi sériovými ochrannými známkami a ochrannou známkou, jejíž zápis je požadován. Tato asociace je tudíž způsobilá vyvolat záměnu u dotyčné veřejnosti, vyvozující ze současné přítomnosti několika ochranných známek na trhu majících společný rozlišovací prvek a označujících totožné nebo podobné výrobky. V důsledku toho se vyžaduje přítomnost uvedených ochranných známek na trhu.

56 Zadruhé zohlednění sériové povahy starších ochranných známek by s sebou neslo rozšíření působnosti ochrany uvedených ochranných známek hodnocených samostatně. Tudíž každé abstraktní posouzení nebezpečí záměny zakládající se výhradně na existenci několika zápisů, jejichž předmětem jsou ochranné známky reprodukující tentýž rozlišovací prvek, by muselo být při neexistenci skutečného užívání uvedených ochranných známek vyloučeno.

57 Zatřetí OHIM uplatňuje, že otázka „sériových ochranných známek" spadá do skutkového posouzení souvisejícího s tím, jak kolidující označení vnímají spotřebitelé. OHIM přitom uvádí, že údajné „sériové ochranné známky" nebyly užívány a že nevykazují takové vlastnosti, které by umožňovaly považovat je za skupinu.

58 Vedlejší účastnice podotýká, že ačkoliv navrhovatelka nebyla povinna prokázat užívání starších ochranných známek majících společný slovní prvek „bridge" k tomu, aby zabránila zrušení odpovídajících zápisů, měla to však udělat, aby podpořila svou tezi, podle níž údajně existuje „skupina" ochranných známek obsahujících tento slovní prvek.

Závěry Soudního dvora

59 Podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 existence nebezpečí záměny vyplývající z podobnosti jednak mezi ochrannou známkou, jejíž zápis je požadován, a starší

ochrannou známkou, a jednak výrobky nebo službami, které jsou označeny těmito ochrannými známkami, musí být posuzováno u veřejnosti na území, na kterém je starší ochranná známka chráněna.

60 V projednávaném případě Soud v bodě 78 napadeného rozsudku konstatoval, že vzhledem k povaze dotčených výrobků, jejichž označení je uvedeno v bodě 5 tohoto rozsudku, se cílová veřejnost, ve vztahu k níž musí být provedena analýza nebezpečí záměny, u všech dotčených výrobků skládá z průměrných spotřebitelů členského státu, ve kterém jsou starší ochranné známky chráněny, a sice Itálie.

61 Nejprve je třeba konstatovat, že v souladu s články 4 až 6 nařízení č. 40/94 může být ochranná známka zapsána pouze individuálně a ochrana, nejméně pětiletá, která vyplývá z tohoto zápisu, je jí přiznána pouze individuálně, i v případě současně probíhajícího zápisu několika ochranných známek vykazujících jeden nebo více společných a rozlišovacích prvků.

62 Ačkoliv je pravda, že v případě námitek proti přihlášce ochranné známky Společenství k zápisu, které se zakládají na existenci pouze jedné starší ochranné známky ještě nepodléhající povinnosti užívání, se posouzení nebezpečí záměny provede na základě srovnání mezi oběma ochrannými známkami, jak byly zapsány, je tomu jinak v případě, že námitky se zakládají na existenci několika ochranných známek, které vykazují společné vlastnosti umožňující považovat je za součást téže „skupiny" nebo „série" ochranných známek.

63 Nebezpečí záměny ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 představuje totiž nebezpečí, že se veřejnost bude domnívat, že dotčené výrobky nebo služby pocházejí od téhož podniku, nebo případně od podniků hospodářsky propojených (viz výše uvedený rozsudek Alcon v. OHIM, bod 55; viz rovněž v tomto smyslu výše uvedený

rozsudek Canon, bod 29). V případě existence „skupiny" nebo „série" ochranných známek nebezpečí záměny vyplývá konkrétněji ze skutečnosti, že spotřebitel se může zmýlit ohledně provenience nebo původu výrobků nebo služeb označených ochrannou známkou, jejíž zápis se požaduje, a má nesprávně za to, že je součástí této skupiny nebo série ochranných známek.

64 Jak uvedla generální advokátka v bodě 101 svého stanoviska, od spotřebitele nelze očekávat, při neexistenci užívání dostatečného počtu ochranných známek způsobilých vytvořit skupinu nebo sérii, že odhalí společný prvek u uvedené skupiny nebo série ochranných známek nebo že si s touto skupinou nebo sérií spojí jinou ochrannou známku obsahující tentýž společný prvek. Aby tudíž existovalo nebezpečí záměny, že se veřejnost zmýlí, pokud jde o příslušnost ochranné známky, jejíž zápis je požadován, ke „skupině" nebo „sérii", starší ochranné známky tvořící součást této „skupiny" nebo „série" musí být přítomny na trhu.

65 Na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelka, Soud tak nevyžadoval důkaz užívání starších ochranných známek jako takový, ale výlučně užívání dostatečného počtu z nich způsobilého vytvořit sérii ochranných známek, a tudíž prokázat existenci této série pro účely posouzení nebezpečí záměny.

66 Z toho vyplývá, že poté, co Soud konstatoval neexistenci takového užívání, mohl právem dospět k závěru, že odvolací senát správně nepřijal argumenty, kterými se navrhovatelka dovolávala ochrany příslušející „sériovým ochranným známkám".

67 V důsledku toho musí být pátý důvod kasačního opravného prostředku zamítnut jako neopodstatněný.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku vycházejícímu z porušení čl. 43 odst. 2 a 3 nařízení č. 40/94 tím, že Soud vyloučil ze svého posouzení starší ochrannou známku THE BRIDGE (č. 642952)

Argumentace účastníků řízení

68 Podle navrhovatelky Soud nesprávně použil čl. 43 odst. 2 a 3 nařízení č. 40/94. Údajně totiž opomněl zhodnotit relevanci dokumentů, které předložila, týkajících se užívání výrobků ze třídy 25 ochranné známky THE BRIDGE (č. 642952) v průběhu roku 1995, aby určil skutečnost tohoto užívání během doby pěti let před zveřejněním přihlášky ochranné známky Společenství.

69 Tím, že vyžadoval nepřetržité užívání ochranné známky THE BRIDGE (č. 642952) během dotčené doby, Soud přidal podmínku, kterou čl. 43 odst. 2 a 3 nařízení č. 40/94 nestanoví.

70 OHIM jednak uplatňuje, že přezkum důkazů předložených navrhovatelkou spadá do skutkového posouzení provedeného Soudem. Krom toho Soud neuložil podmínku, kterou uvedené ustanovení nestanoví, tím, že vyžadoval nepřetržité užívání ochranné známky během dotčené doby pěti let. Pouze v souladu s tímto článkem vyžadoval trvalé užívání. Tento důvod kasačního opravného prostředku musí být tedy považován za nepřípustný a neopodstatněný.

71 Vedlejší účastnice uplatňuje, že předložení jediného katalogu 1994/1995 a nízký počet reklam pro rok 1995 nestačí k prokázání kvantitativního rozsahu užívání ochranné známky. Má tudíž za to, že se může jednat pouze o „symbolické užívání" této ochranné známky, směřující k odvrácení jakéhokoliv rizika zrušení.

Závěry Soudního dvora

72 Pokud jde nejprve o důvod kasačního opravného prostředku, podle něhož Soud vyžadoval nepřetržité užívání ochranné známky THE BRIDGE (č. 642952) během celého referenčního období, je namístě uvést, jak vyplývá z judikatury Soudního dvora, že ochranná známka je skutečně užívána, pokud je užívána v souladu se svou hlavní funkcí, kterou je zaručit totožnost původu výrobků nebo služeb, pro které byla zapsána, aby vytvořila nebo zachovala odbyt pro tyto výrobky a služby, s vyloučením symbolického užití, které slouží pouze k zachování práv plynoucích ze zápisu. Posouzení, zda je užívání ochranné známky skutečné, je třeba provést na základě souhrnu skutečností a okolností, které jsou způsobilé prokázat její skutečné obchodní využívání v obchodním styku, zvláště rozsahu a četnosti užívání ochranné známky (viz rozsudek ze dne 11. května 2006, Sunrider v. OHIM, C-416/04 P, Sb. rozh. s. I-4237, bod 70; viz rovněž v tomto smyslu ohledně čl. 10 odst. 1 směrnice 89/104, ustanovení, které je totožné s čl. 15 odst. 1 nařízení č. 40/94, rozsudek ze dne 11. března 2003, Ansul, C-40/01, Recueil, s. I-2439, bod 43, a usnesení ze dne 27. ledna 2004, La Mer Technology, C-259/02, Recueil, s. I-1159, bod 27).

73 Otázka, zda užívání je, či není kvantitativně dostatečné k tomu, aby udrželo nebo získalo podíl na trhu pro výrobky nebo služby chráněné ochrannou známkou, tak závisí na několika faktorech a na posouzení každého jednotlivého případu. Četnost nebo pravidelnost užívání ochranné známky je jedním z faktorů, které mohou být zohledněny (výše uvedený rozsudek Sunrider v. OHIM, bod 71; viz rovněž v tomto smyslu výše uvedené usnesení La Mer Technology, bod 22).

74 Tím, že Soud v bodě 35 napadeného rozsudku tvrdil, že důkazy jsou velmi omezené, co se týče roku 1994, a neexistující pro roky 1996 až 1999, Soud nijak nevyžadoval, aby navrhovatelka prokázala nepřetržité užívání ochranné známky THE BRIDGE (č. 642952) po celé dotčené období. V souladu s judikaturou Soudního dvora

uvedenou v bodech 72 a 73 tohoto rozsudku přezkoumal, zda tato ochranná známka byla skutečně užívána během uvedené doby. Za tímto účelem Soud v bodech 32 až 36 napadeného rozsudku posoudil, zda rozsah a četnost užívání uvedené ochranné známky byly takové povahy, aby prokázaly její přítomnost na trhu způsobem účinným, trvalým v čase a ustáleným v konfiguraci označení.

75 Dále v rozsahu, ve kterém navrhovatelka vytýká Soudu, že správně neohodnotil předložené důkazy, stačí konstatovat, že Soud provedl posouzení důkazů, aby určil, zda v souladu s čl. 43 odst. 2 nařízení č. 40/94 ve spojení s odstavcem 3 téhož článku užívání ochranné známky THE BRIDGE (č. 642952) bylo prokázáno pro období pěti let před zveřejněním přihlášky k zápisu ochranné známky Společenství. V bodech 33 až 36 napadeného rozsudku ověřil, zda existovalo skutečné užívání ochranné známky THE BRIDGE (č. 642952) mezi 14. červnem 1994 a 14. červnem 1999, datem uvedeného zveřejnění, pouze na základě důkazů předložených navrhovatelkou týkajících se užívání uvedené ochranné známky (katalog podzim/zima 1994/1995 a reklamní inzeráty za rok 1995), a dospěl k závěru, že tomu tak nebylo. Jelikož totiž Soud konstatoval, že ostatní předložené katalogy nebyly datovány, nelze mu vytýkat, že je nevzal v úvahu v rámci svého posouzení. Je ostatně namístě podotknout, že závěr, ke kterému Soud došel, ohledně důkazů, které měl k dispozici, plně spadá do rozsahu skutkového posouzení.

76 Svými argumenty se navrhovatelka snaží zpochybnit toto čistě skutkové posouzení. Jak bylo přitom připomenuto v bodě 38 tohoto rozsudku, tato otázka nepodléhá, s výhradou zkreslení skutečností projednávaného případu, které není v této věci tvrzeno, přezkumu vykonávanému Soudním dvorem v rámci kasačního opravného prostředku.

77 Je tudíž namístě druhý důvod kasačního opravného prostředku odmítnout jako částečně nepřípustný a zamítnout jako částečně neopodstatněný.

Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z porušení čl. 15 odst. 2 písm. a) nařízení č. 40/94 tím, že Soud vyloučil ze svého posouzení starší ochrannou známku Bridge (č. 370836)

Argumentace účastníků řízení

78 Navrhovatelka uvádí, že Soud nesprávně použil čl. 15 odst. 2 písm. a) nařízení č. 40/94, když ze svého posouzení nebezpečí záměny vyloučil ochrannou známku Bridge (č. 370836), aniž by ověřil, zda může být považována za mírně upravenou verzi ochranné známky THE BRIDGE (č. 642952), přičemž okolnost, že tato známka již byla zapsána, není příliš důležitá. Ačkoliv totiž navrhovatelka uznává, že nepředložila požadované důkazy užívání, pokud jde o ochrannou známku Bridge (č. 370836), má za to, že od toho byla osvobozena s ohledem na důkazy předložené pro ochrannou známku THE BRIDGE (č. 642952), z důvodu naprosté totožnosti výrobků, na které se vztahují tyto dvě ochranné známky. Jediný rozdíl mezi nimi vyplývá z přítomnosti členu „the". V tomto ohledu má navrhovatelka za to, že přidání tohoto členu „the" nemůže změnit rozlišovací způsobilost ochranné známky Bridge (č. 370836). Krom toho výklad čl. 15 odst. 2 písm. a) nařízení č. 40/94 provedený Soudem by mohl vytvořit diskriminaci mezi majitelem ochranné známky, který zapíše tuto ochranou známku pouze v její „základní" verzi, zatímco bude používat řadu verzí, a majitelem ochranné známky, který si zvolí zápis všech verzí své ochranné známky.

79 Podle OHIM musí být tento důvod kasačního opravného prostředku odmítnut jako nepřípustný a neopodstatněný. Zaprvé, předběžná podmínka skutečného užívání ochranné známky THE BRIDGE (č. 642952), která je pouze mírně upravenou podobou ochranné známky Bridge (č. 370836), není splněna. Zadruhé, přidání členu „the" představuje zásadní úpravu měnící rozlišovací způsobilost zapsané ochranné známky. Zatřetí, posouzení podmínky „minimální odlišnosti" mezi zapsaným označením a tím, které je skutečně užíváno, je skutkovou otázkou.

80 Vedlejší účastnice uplatňuje, že použití čl. 15 odst. 2 písm. a) nařízení č. 40/94 je v projednávaném případě vyloučeno, neboť předpokládá existenci ochranné známky zapsané v určité podobě a užívané v mírně odlišné podobě, což v projednávaném případě není splněno. Krom toho existence dvou odlišných zápisů v případě navrhovatelky představuje sama o sobě důkaz o tom, že navrhovatelka sama usoudila, že tyto ochranné známky se jedna od druhé dostatečně liší.

Závěry Soudního dvora

81 Podle čl. 15 odst. 1 nařízení č. 40/94 platí, že ochranná známka, která nebyla předmětem skutečného užívání po relevantní období, podléhá sankcím stanoveným v uvedeném nařízení, s výjimkou řádného důvodu pro neužívání.

82 V souladu s odst. 2 písm. a) téhož článku se užívání ochranné známky Společenství v podobě, která se liší od podoby, ve které byla ochranná známka zapsána, prvky nezhoršujícími [neměnícími] rozlišovací schopnost ochranné známky, považuje za užívání ve smyslu odstavce 1 uvedeného článku 15.

83 Tato ustanovení jsou v podstatě totožná s ustanoveními čl. 10 odst. 1 a 2 písm. a) směrnice 89/104, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách.

84 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že Soud se nedopustil žádného nesprávného právního posouzení tím, že nepřijal argument navrhovatelky, podle něhož užívání ochranné známky Bridge (č. 370836) je prokázáno během referenčního období, důkazy předloženými pro prokázání užívání ochranné známky THE BRIDGE (č. 642952).

85 Aniž by totiž bylo nezbytné zkoumat, zda ochranná známka THE BRIDGE (č. 642952) může být posouzena tak, že se liší pouze prvky neměnícími rozlišovací schopnost ochranné známky Bridge (č. 370836), je namístě konstatovat, že užívání první z těchto ochranných známek nebylo prokázáno, a nemůže tedy nijak sloužit jako důkaz pro užívání druhé ochranné známky.

86 V každém případě, ačkoliv ustanovení uvedená v bodech 81 a 82 tohoto rozsudku umožňují považovat zapsanou ochrannou známku za používanou, je-li předložen důkaz o užívání této ochranné známky v mírně odlišné podobě od té, ve které byla zapsána, nedovolují, aby důkazem jejího užívání byla rozšířena ochrana, která přísluší zapsané ochranné známce, na jinou zapsanou ochrannou známku, jejíž užívání nebylo prokázáno, z důvodu, že tato posledně uvedená je pouze mírnou obměnou prvně uvedené ochranné známky.

87 Třetí důvod kasačního opravného prostředku musí být tudíž zamítnut jako neopodstatněný.

Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z porušení čl. 43 odst. 2 a 3 nařízení č. 40/94 tím, že Soud vyloučil ze svého posouzení takzvané „blokační" starší ochranné známky

Argumentace účastníků řízení

88 Podle navrhovatelky Soud nesprávně použil čl. 43 odst. 2 a 3 nařízení č. 40/94 tím, že usoudil, že pojem blokačních ochranných známek je neslučitelný s režimem ochrany ochranné známky Společenství.

89 Nejprve měl Soud považovat tuto argumentaci, kterou OHIM poprvé vznesl až před ním, za nepřípustnou.

90 Odvolací senát totiž dospěl k závěru, že starší ochranné známky č. 370836, 704338, 606709 a 593651 musely být vyloučeny z posouzení týkajícího se nebezpečí záměny výlučně proto, že jsou starší než hlavní ochranná známka, a nikoliv proto, že pojem blokačních ochranných známek je jako takový neslučitelný s právní úpravou Společenství. Soud se měl omezit na posouzení, zda tyto ochranné známky splňují podmínky požadované novým italským kodexem průmyslového vlastnictví k tomu, aby byly považovány za blokační, stejně jak to učinil odvolací senát.

91 Dále je nesprávné tvrdit, jak to učinil Soud, že nový italský kodex průmyslového vlastnictví chrání neužívané ochranné známky. Podle uvedeného kodexu totiž nedochází ke zrušení z důvodu nedostatku užívání, když majitel neužívané blokační ochranné známky je současně majitelem jedné nebo několika podobných ještě platných ochranných známek, z nichž alespoň jedna je předmětem skutečného užívání k označení týchž výrobků nebo služeb chráněných touto blokační ochrannou známkou. Konečně navrhovatelka doplňuje, že uznání blokačních ochranných známek na národní úrovni může představovat „řádný důvod" pro neužívání ve smyslu čl. 43 odst. 2 nařízení č. 40/94.

92 Podle OHIM musí být tento důvod kasačního opravného prostředku považován za nepřípustný, neboť uznání blokačních ochranných známek závisí na skutečném užívání hlavní ochranné známky THE BRIDGE (č. 642952). Jedná se přitom o skutkovou otázku, na kterou již záporně odpověděl Soud. Krom toho argument vznesený před Soudem týkající se neslučitelnosti italského zákona uznávajícího koncept blokačních ochranných známek se systémem ochrany ochranné známky Společenství není nepřípustný z důvodu neexistence kontradiktorní diskuze, neboť podle OHIM představuje pouze rozšíření argumentu již formulovaného během řízení před odvolacím senátem, podle něhož existuje povinnost užívání blokačních ochranných známek.

93 K věci samé OHIM jednak připomíná, že skutečné užívání ochranné známky je zásadní podmínkou pro to, aby majiteli ochranné známky byla přiznána výhradní vlastnická práva. Krom toho má OHIM za to, že navrhovatelka staví ochranu spojenou s konceptem „blokačních ochranných známek" na roveň ochraně přiznané v rámci čl. 15 odst. 2 písm. a) nařízení č. 40/94. Rozdíly mezi blokačními ochrannými známkami a hlavní neužívanou ochrannou známkou THE BRIDGE (č. 642952) jsou přitom natolik významné, aby změnily rozlišovací způsobilost této posledně uvedené ochranné známky.

94 Vedlejší účastnice zaprvé uplatňuje, že italský zákon o ochranných známkách vyžaduje, aby datum podání přihlášky blokačních ochranných známek bylo stejné nebo pozdější oproti datu přihlášky hlavní ochranné známky, zadruhé, že přihláška blokační ochranné známky musí být podána pro tytéž třídy výrobků, jako hlavní ochranná známka, zatímco navrhovatelka považuje za blokační ochranné známky též známky, které patří do jiné třídy než její hlavní ochranná známka, a zatřetí, že blokační ochranné známky mohou vykazovat pouze mírnou obměnu oproti hlavní ochranné známce. Žádná z těchto podmínek není v projednávaném případě splněna. Zohlednění blokačních zápisů je každopádně neslučitelné s režimem ochrany ochranných známek v právu Společenství.

Závěry Soudního dvora

95 Nejprve je namístě usoudit, že Soud se nedopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl o argumentu vzneseném OHIM, podle něhož koncept blokačních ochranných známek je neslučitelný s nařízením č. 40/94.

96 Je pravda, že v řízení týkajícím se žaloby proti rozhodnutí odvolacího senátu OHIM rozhodujícího o námitkách proti zápisu ochranné známky založených na nebezpečí záměny se starší ochrannou známkou OHIM nemůže v žádném případě měnit

procesní podmínky sporu před Soudem, jež vyplynuly z příslušných požadavků a tvrzení přihlašovatele ochranné známky a toho, kdo podal námitky (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Vedial v. OHIM, bod 26, a obdobně rozsudek ze dne 21. října 2004, KWS Saat v. OHIM, C-447/02 P, Sb. rozh. s. I-10107, bod 58).

97 Nicméně lze uvést, že jedním z argumentů vznesených navrhovatelkou před odvolacím senátem, pokud jde o posouzení nebezpečí záměny, byl ten, že na základě užívání ochranné známky THE BRIDGE (č. 642952), musí být zohledněny určité další ochranné známky jako blokační ochranné známky. Vzhledem k tomu, že tento argument přitom nastolil otázku, zda na základě italského práva ochranné známky, jejichž užívání nebylo prokázáno, mohou být nicméně zohledněny jako blokační ochranné známky, argumentace OHIM před Soudem, podle níž taková možnost není povolena právem Společenství, nevybočila z rámce sporu, jak byl předložen odvolacímu senátu.

98 Krom toho, jak uvedla generální advokátka v bodě 87 svého stanoviska, pokud odvolací senát založil své rozhodnutí, byť jen konkludentně, na nesprávném výkladu práva Společenství, Soudu nelze vytýkat, že nahradil výklad provedený odvolacím senátem správným výkladem uvedeného práva.

99 Dále je třeba posoudit závěr, k němuž Soud dospěl v bodě 47 napadeného rozsudku, podle něhož se navrhovatelka nemohla opírat o údajně blokační povahu, ve smyslu italského zákona o ochranných známkách, určitých starších ochranných známek vyloučených odvolacím senátem.

100 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 43 odst. 2 a 3 nařízení č. 40/94 musí být námitky proti zápisu ochranné známky Společenství podané majitelem ochranné známky Společenství nebo starší národní ochranné známky zamítnuty,

pokud tento nepředloží na žádost přihlašovatele důkaz, že během doby pěti let před zveřejněním přihlášky k zápisu ochranné známky Společenství byla jeho starší ochranná známka na území Společenství nebo na území členského státu, kde požívá starší národní známka ochrany, skutečně užívána pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána a které uvádí pro odůvodnění námitek, nebo že existují řádné důvody pro její neužívání. Krom toho čl. 56 odst. 2 téhož nařízení obsahuje totožné pravidlo pro případy předložení žádosti o zrušení nebo prohlášení neplatnosti ochranných známek Společenství.

101 Soud se přitom nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 46 napadeného rozsudku tvrdil, že majitel národního zápisu podávající námitky proti přihlášce ochranné známky Společenství se nemůže proto, aby se zbavil důkazního břemene, které nese podle čl. 43 odst. 2 a 3 nařízení č. 40/94, dovolávat vnitrostátního ustanovení, které umožňuje podat přihlášku ochranné známky pro označení určená k neužívání v obchodě z důvodu jejich čistě blokační funkce ve vztahu k jinému označení tvořícímu předmět obchodního využívání.

102 Pojem „řádných důvodů" uvedený v tomto článku se totiž v podstatě vztahuje na okolnosti nezávislé na majiteli ochranné známky, které kladou překážku užívání této ochranné známky, spíše než na vnitrostátní právní předpisy připouštějící výjimku z pravidla zrušení ochranné známky z důvodu jejího pětiletého neužívání, i když toto neužívání plyne z vůle majitele uvedené ochranné známky.

103 Tvrzení, že by se majitel národního zápisu podávající námitky proti přihlášce k zápisu ochranné známky Společenství mohl dovolávat starší ochranné známky, jejíž užívání nebylo prokázáno, z důvodu, že tato představuje na základě vnitrostátní právní úpravy blokační ochrannou známku, není tudíž slučitelné s čl. 43 odst. 2 a 3 nařízení č. 40/94.

104 Z toho vyplývá, že čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut jako neopodstatněný.

105 Z výše uvedeného vyplývá, že je třeba kasační opravný prostředek zamítnout v plném rozsahu.

K nákladům řízení

106 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě článku 118 téhož jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že OHIM a vedlejší účastnice požadovaly náhradu nákladů řízení a navrhovatelka neměla ve věci úspěch, je namístě posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Společnosti Il Ponte Finanziaria SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy.